

denne Sags Løsning, staa paa det samme Standpunkt.

Hvad jeg maa beklage i det foreliggende Forslag, er, at Sagen saa bestandig skydes ud. Banegaardsforholdenes Ordning er et Spørgsmaal, som nu har staaet paa Dagsordenen i den sidste Menneskealder, og efterhaanden som vi ere gaaede fremad, har den Omstændighed, at Spørgsmaalet ikke har været løst, vist sig mere og mere generende for Kjøbenhavns Kommune, naturligvis først og fremmest for Kommunens Beboere paa Grund af de utilfredsstillende Forhold for Benyttelsen af Banen, men ogsaa for Kjøbenhavns Kommune som saadan, derigennem at Banegaardenes Anlæg, Banernes Indførelse i Byen o. s. v. bereder os daglige Vanskeligheder og gør, at vi paa mange Punkter ikke ere i Stand til at ordne Forholdene saaledes, som vi ønske det, for ikke at foregribe noget med Hensyn til Banegaardsforholdenes Ordning. Disse Vanskeligheder vil vi altsaa komme til at lide under ogsaa i Fremtiden. Dette Forslag løser ikke noget i den Henseende, det giver kun Regeringen en Ret til Ekspropriation, men lader i øvrigt Spørgsmaalet om, hvad den eksproprierede Jord skal benyttes til, være ganske urørt. Vi ere selvfølgelig nødsagede til at finde os deri, og maa saa atter, i alt Fald i det første Aar, lade alting ligge hen, som paa nogen Maade kan komme i Forbindelse med Løsningen af Banegaardsspørgsmaalet, for ikke at foregribe noget eller gøre den Sag nogen Skade, hvad der paa ikke faa Punkter virker overordentlig generende for Kjøbenhavns Kommune.

Af den Grund vil man forstaa, af det ikke er med stor Glæde, jeg gaar med til dette Forslag, navnlig vil jeg udtale min Beklagelse af, at Ministeren ikke har anset det for at være rigtigt at lade foretage Ekspropriation paa den saakaldte ydre Godslinie mellem Vigerslev og Nørrebro. Det er allerede i sig selv utilfredsstillende, at det hele Spørgsmaal holdes aabent, men naar man, som det er foreslaaet, eksproprierer til en Godsbane Syd om Vestre Kirkegaard, gør man det jo ganske sikkert med det Formaal for Øje, at man vil holde sig Adgangen aaben — saa at vi altsaa kunne vente, at det alligevel en Gang vil blive Løsningen paa den ny Godslinie — til at faa en firsporet Bane fra Vigerslev eller Valby gennem Byen ad Boulevarden ud til Hellerup. Men naar man vil dette, er det ogsaa rimeligt, at man sikrer sig Adgangen til at føre den

ydre Godslinie, som vist eller i alt væsentligt som vist paa Planen, mellem Lygten og Vigerslev eller Indløbet der ude, og selv om det kan være en hel Del Aar, inden denne Linie gennemføres, vil den Omstændighed, at det bliver liggende, virke uheldigt og kan ogsaa komme til at virke fordyrende. For saa vidt der er Tale om Kjøbenhavns Kommunes Grunde, vil man naturligvis respektere de Projekter, der ere fremme, indtil en Afgørelse har fundet Sted, saa vidt det er muligt; men for saa vidt det berører private Grunde, har man jo ikke samme Adgang, og der er netop ude i dette Kvarter noget Byggeri oppe. Jeg er derfor ikke sikker paa, at det er saa overmaade klogt, at man har udeladt dette Stykke, ligesom det selvfølgelig ogsaa for Kommunerne vilde have nogen Betydning at have det afgjort, hvorvidt Statsbanerne ville lægge deres Haand paa disse Arealer eller ikke. Hvis man til sin Tid ikke vil benytte det til Jernbane, vil der jo ganske sikkert ikke være noget foretaget ved en Ekspropriation der ude. Der er ingen Tvivl om, at disse Grunde vokse i Værdi fra Aar til Aar, og at Staten meget let vil kunne afhænde dem senere med stor Fordel, hvis det skulde vise sig, at den ikke fik Brug for dem. Da imidlertid Ændringsforslaget er stillet af den højtærede Minister og ganske sikkert efter nøje Overvejelse af Sagen og Udvalget har sluttet sig dertil, har jeg ikke ment, at det i nogen Maade kunde bidrage til at fremme denne Sag at stille Ændringer. Jeg har kun følt mig forpligtet til at gøre opmærksom paa, at jeg ikke anser det for at være fuldstændig rigtigt, hvad man her har gjort.

Men, som sagt, det er maaske dog et lille Skridt fremad. Jeg vil haabe, at dette lille Skridt maa blive efterfulgt af det næste, nemlig en Løsning af Sagen. Jeg tror, at Regeringen interesserer sig meget for dette Spørgsmaals Løsning, som ogsaa er saa paatrængende som vel muligt. Naar man fra alle Sider er enig om at søge det løst paa den billigst mulige Maade, maa det vel ogsaa kunne lykkes. Det vilde jo nemlig ikke være saa overmaade rart, om vi kom til at bære os ad her, som vi have gjort paa et andet Omraade. Jeg var for nogle Aar siden Medlem af et Udvalg, hvor vi vedtogte at ekspropriere Grunde til en Godsbanegaard i Aarhus, men endnu efter flere Aars Forløb er der ikke taget fat paa den Sag. Jeg vil ikke haabe, at det skulde være et Forbillede for os her i Kjøbenhavn. Jeg